

Tal dia
com
avui fa...

1
any

Més nens, mateixos recursos
Ensenyament racionalitza els recursos per atendre 20.000 estudiants més sense augmentar la plantilla del professorat públic.

10
anys

Indignats amb Rússia
Creix la indignació a Beslan per l'actuació de les autoritats russes. L'expresident ingúix diu que l'assalt el van provocar paramilitars ossets.

20
anys

Mobilitzats per la Diada
CDC i ERC volen una Diada amb mobilitzacions massives contra les pressions anticatalanes del Partit Popular.

Viure
sense tu

Xavier
Graset

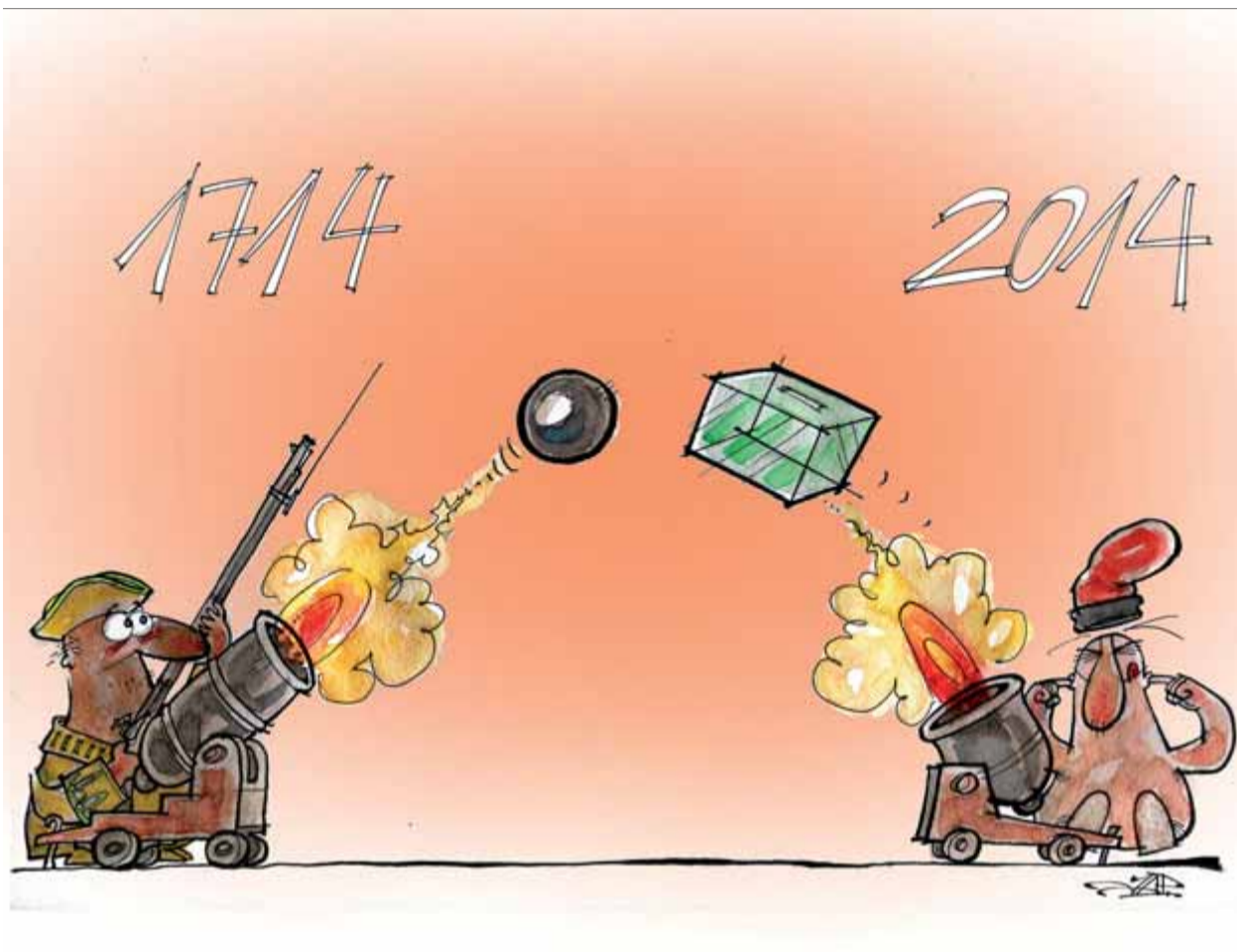
Vtrecht

El Cervantes deu haver suspès la presentació del *Victus* de Sánchez Piñol perquè comença amb V. I això que s'havia de fer a Utrecht, allà on es van signar els tractats de pau de la guerra de Successió. No han respectat la memòria de Joan Kies, ni la d'Arnold de Jager, cònsols holandesos a Barcelona d'ara fa tres-cents anys. És clar que aquests eren mercaders, i feien córrer l'aiguardent entre Catalunya i Holanda, i a més eren austriacistes. Amb aquesta censura, les autoritats espanyoles fan costat a la memòria del flamenc Van Verboom, l'enginyer decisiu en el setge borbònic. Aquell que va fer enderrocar un miler de cases el 1715 per fer la Ciutadella. De retruc van bastir la Barceloneta, on 300 anys més tard joves holandesos,

Què són les aspiracions d'un poble?: les que es neguen

flamencs i d'arreu del món aprecien la petjada alambinada de Joan Kies. S'hi emborratxen, vaja!

Però els excessos no tenen grau. L'Institut Cervantes beu del Decret de Nova Planta. I això trava la llengua. I mira que s'havia de presentar en holandès una novel·la escrita en castellà. Tampoc deuran deixar presentar *Victus el Joc*, la versió de cartes que ha fet l'Oriol Comas. I censuraran Albert Garcia Espuche, que ens ha fet rellegir les notícies d'una societat assetjada. El setge continua. La manera d'actuar dels ambaixadors espanyols, en línia amb el que ha passat a Holanda, ja s'ha patit darrerament a París, a Roma, a Lisboa, a Tòquio. No hi ha manera que Diplocat pugui explicar res al món. I posats a fer, ni que una editorial presenti una novel·la com *Victus*. I això ens arriba la setmana en què la guanyadora d'un Lluç, i conferenciant a Blanquerna (pagant la Generalitat), Núria Amat, s'exclamava de l'ofec nacionalista, de l'ambient irrespirable, del nazisme. Doncs no sé què m'agrada més per definir literatura catalana, si Frankfurt o Utrecht? Què és literatura catalana?: la que no existeix. Què és la història catalana?: la que no s'explica. Què són les aspiracions d'un poble?: les que es neguen.

LA
PUNXA
D'EN
JAP

Joan
Antoni
Poch

Vuits i nous

Tot Pujol

Manuel
Cuyàs

La nit de diumenge, Jordi Pujol va patir una ensopagada a casa i es va fer un esquinç al turmell. Com que fa un temps Fèlix Millet va ser víctima d'un accident domèstic semblant i com que aquí som molt de la gresca, la comparació jocosa entre els dos homes ha resultat inevitable. Però Pujol no és Millet. I si no és Millet, que encara va "equilibrar" el robatori continuat al Palau de la Música amb una programació musical estable i fins i tot brillant, molt menys és Bárcenas, el Bigotes i tots els altres devastadors que no han tingut altre objectiu que viure amb l'esquena dreta a base de robar i amb els quals Pujol també ha estat aquests dies equiparat, no amb voluntat de fer broma sinó amb la de fer

mal, a ell, al procés i a tot.

Pujol és el que s'inculpa de tenir diners a fora amb el comunicat del 25 de juliol del 2014, però Pujol és o ha estat moltes altres coses, a més d'evasor o d'encobridor d'evasions. Què hem de fer? ¿Hem de recordar el Pujol de les festes d'entronització de la Mare de Déu de Montserrat l'any 1947? ¿El Pujol heroic de la campanya victoriosa contra Galinsoga? ¿El Pujol dels fets del Palau que acaba a la presó després de fer un al·legat catalanista davant els militars que el jutjaven? ¿El Pujol que se'n va a recórrer Espanya per entendre les causes de la immigració a Catalunya, actitud que li farà prendre avantatge sobre els altres polítics catalans? ¿El Pujol activista? ¿El Pujol que des de Banca Catalana fa elaborar informes sobre la realitat del país que cap altra institució feia? ¿El Pujol que també des de Banca Catalana subvencionava ini-

ANTHONY GARNER

ciatives i persones creatives moltes vegades a fons perdut? Per no parlar de la seva obra de govern durant vint-i-tres anys. Discutible? Com totes les obres de govern. Doncs sí, es veu que tot això s'ha de recordar perquè amb la inculpció pel mig ha tingut lloc una sobtada amnèsia i sembla que només hi hagi el Pujol Millet i el Pujol Bigotes.

El 2009, uns proclamats Amics de Jordi Pujol van escriure un seguit de semblances de l'expresident, gairebé totes de caràcter ditiràmbic. Tinc el volum que

en va resultar a la mà. Alguns dels exegetes han mort. Uns altres, pocs, s'han repensat i han escrit aquests dies atacs contra Pujol. La majoria, però, no han escrit ni han dit aquests dies res. Entenc que estiguin afectats, decebuts, estranyats, dolguts, estats d'ànim que immobilitzen la ploma i entrebanquen la veu. Ara: no es poden sobreposar i destriar el gra que li valoraven de la palla on ell mateix s'ha ficat per treure l'"amic" del fangar on alguns volen submergir amb tota la seva obra?